

udstrækkes til at gælde hele kong Christian IXs efterslægt, idet dette ville medføre, at et stort antal medlemmer af udenlandske fyrstehuse automatisk blev arveberettigede til den danske trone. Valget måtte derfor stå imellem at opretholde bestemmelserne i tronfølgeoven af 1853 for det tilfælde, at kong Christian Xs efterslægt uddøde, og helt at opgive disse bestemmelser, således at der indtræder tronledighed, når der ikke længere findes arveberettiget afkom efter kong Christian X. Af disse løsninger bestemte kommissionen sig for den sidste.

§ 2. Ved en konges død overgår tronen til hans søn eller datter, således at søn går forud for datter, og i tilfælde af at der er flere børn af samme køn, den ældre går forud for den yngre.

Er et af kongens børn afgået ved døden, træder vedkommendes afkom i dets sted efter linealfølgen og de i stk. 1 fastsatte regler.

Forfatningskommissionen peger på, at *kvindelig arvefølge* vil kunne tænkes gennemført efter meget forskellige principper. Efter kongeloven kunne f. eks. kvinder arve tronen, men det var en forudsætning herfor, at der ikke fandtes nogen mand, som nedstammede fra kong Frederik III, udelukkende gennem mænd, selvom han *kun i sidelinien* var beslægtet med den afdøde konge. I modsætning til denne såkaldte agnatisk-kognatisk arvefølge fastslår § 2 og de følgende to paragraffer en *ren lineal-kognatisk* arvefølge. Herefter bliver der ikke tale om, at en person, som i sidelinien er beslægtet med den afdøde konge, kan bestige tronen, så længe der findes *afkom* efter den afdøde. (Det bemærkes, at overalt, hvor loven taler om en konge, omfatter dette udtryk også en regerende dronning).

I stk. 1 gives der kongens *sønner fortrin fremfor hans døtre*. Dette er i overensstemmelse med, hvad der gælder i andre lande, som anerkender kognatisk arvefølge. Det samme gælder *fortrinet for den ældre frem for den yngre*. En yngre søn vil altså gå forud for en ældre datter, selvom han måtte være født i et andet ægteskab end denne.

Ifølge stk. 2 træder afkommet efter en afdød søn eller datter i dennes sted. Bestemmelsen fastslår i denne forbindelse udtrykkeligt, at de om *linealfølgen* gældende regler kommer til anvendelse, d. v. s. at hvis der findes flere arveberettigede linier efter den afdøde, bestemmes disses indbyrdes forhold efter den stilling, *hovedet* for linien indtager eller ville indtage, såfremt den pågældende var i live. Den fra en afdød ældre søn nedstammende linie vil således gå forud for en yngre søn, som endnu er i live, selvom